

MALA ANTANTA PROTI POVRATKU HABSBUURZANOV

KONFERENCA V SINAJI DOLOČILA SMER BODOČE POLITIKE DRŽAV MALE ANTANTE

Če bo postala Avstrija monarhija, bodo države Male antante takoj odredile mobilizacijo. — Dr. Beneš se strinja s sklepom v Sinaji. — Rumunska sklenila z Rusijo nenapadno pogodbo. — Grški vojni minister bo konferiral z jugoslovanskim regentom.

BEOGRAD, Jugoslavija, 14. julija. — V petek je dospel sem grški vojni minister general George Kondylis ter bo v ponedeljek konferiral z regentom princem Pavlom. Razpravljat bosta o obnovitvi grške monarhije.

Prej se je mudil Kondylis v Italiji, kjer je dobil od italijanske vlade zagotovilo, da Venizelos in njegovi pristaši ne bodo smeli na italijanskem ozemlju delati načrtov za preprečenje monarhije.

General Kondylis je odpotoval v soboto v Ljubljano, kjer se je sestal z jugoslovanskim vojnim ministrom generalom Pero Živkovičem, nakar sta se oba podala na Bled, kjer je na počitnicah ministrski predsednik Milan Stojadinović. Nocoj odpotujejo vsi trije ministri v Beograd.

BUKAREŠTA, Rumunska, 14. julija. — Rumunski zunanji minister dr. Nikolaj Titulescu je po konferenci z jugoslovanskim regentom princem Pavlom naznanil, da bi obnovev avstrijske monarhije pomenila mobilizacijo cele vojske Male antante.

"Politika Male antante je postavljena na gotovo podlago," je rekel Titulescu, "in sledila bo mobilizacija, ako bo dinastija zopet vstoličena na Dunaju."

Do tega sklepa je prišlo na konferenci med kraljem Karolom, regentom princem Pavlom in zunanjim ministrom Titulescu v Karolovi poletni palači v Sinaji ob Črnem morju. Dasi pri tej konferenci ni bila zastopana Čehoslovaška, je gotovi, da se v tem popolnoma strinja z ostalima dvema članicama Male antante.

Kralj Karol, princ Pavel in Titulescu smatrajo odredbo avstrijske vlade, da je lastnina vrnjena habsburški hiši, za notranjo zadevo Avstrije in nima nikakega vpliva na nasledstvene države.

Titulescu je rekel, da ostane zunanja politika Male antante nespremenjena ter je s tem potrdil, da na konferenci ni prišlo do nikakega zaključka glede želja Nemčije, da bi razširila svoj vpliv na Balkan.

V političnih krogih je bilo namreč zatrjevano, da skuša Nemčija postaviti gospodarski blok z Rumunsko, Jugoslavijo in Bolgarsko. Znano pa je, da tak blok ni mogoč, ne da bi bila Čehoslovaška izločena iz Male antante.

BUKAREŠTA, Rumunska, 14. julija. — Rumunski zunanji minister dr. Nikolaj Titulescu je bil poltretjo uro v avdijenci pri jugoslovanskem regentu princu Pavlu v prisotnosti kralja Karola.

Po avdijenci je Titulescu podal popolno poročilo o notranjem položaju in o nerešenih problemih, ki so važni za Malo antanto.

Bukareški listi zatrjujejo, da zastopajo vse tri članice Male antante enako stališče glede habsburškega vprašanja in da bi obnovev avstrijske monarhije pod Habsburžani imela za posledico mobilizacijo cele armade Male antante.

Princ Pavel je čehoslovaškega zunanjega ministra dr. Edvarda Beneša po telefonu obvestil o sklepu konference in dr. Beneš mu je zagotovil, da se Čehoslovaška popolnoma strinja s sklepom glede Avstrije.

Rumunsko časopisje poroča, da je bilo sklenje-

Trgovska pogodba med Rusijo in Ameriko

MRS. WALEY JE SOKRIVA ODVEDBE DEČKA

Svojemu možu je pomagala prepeljati dečka čez mejo. — Skupno s svojim možem je izdelala načrt za odkupnino.

Tacoma, Wash., 14. julija. — Porotniki so spoznali 19 let staro Margaret Waley za krivo, da je bila vdeležena pri odvedbi George Weyerhaeuserja.

Štiri ure in 4 minut so se posvetovali porotniki in so slednji prišli do naslednjega sklepa:

1. Odvajalci so odpeljali 9 let starega George Weyerhaeuserja iz države Washington čez mejo v Idaho, vsled česar je prišel njihov zločin pod Lindberghovo postavo.

2. Dejansko je pomagala prepeljati dečka čez državno mejo.

3. Dejansko je s svojim možem Harmonom in pobeglim Williamom Mahanom izdelala načrt za odvedbo in za \$200 tisoč odkupnine.

Mlada žena je mirno sprejela pravdorek porotnikov. Sodnik Cushman je določil prihodnjo sredo, da izreče obsodbo. Cushman je tudi njenega moža obsodil na 45 let zapora.

Po razsodbi porote je Mrs. Waley rekla:

— S pravdorekom sem zadovoljna. Povedala sem resnico in sem se priznala za krivo. Nisem pa vedela, da sem v zločinski zari, dokler ni bil v njo zapleten moj mož; pozneje pa sem bila z njim rajši, kot pa bi izdala moža, ki ga ljubim.

Mrs. Winifred Bligh je našla dva bojovníka v kleti svoje hiše. Poklicala je svojega soseda Freda Lilinmerja, ki je takoj opazil, da je pajk zapletel v svoje mreže glavo kače.

Lilinmer je nesel pajka, kačo in pajčevino na dvorišče, ne da bi skupno stanje kaj izpremenil. Ves dan nato so ljudje gledali boj in pajk je ves čas pridno predel svojo mrežo okoli glave svoje sovražnice. In kača je postajala vedno slabejša.

Ako oblasti ne posežejo vmes, bo obema živalima dovoljeno, da se bojujeta dalje. Slieni slučaj v Baltimore lansko leto in drugod so prinesli zmago pajku.

no, da zunanji minister Titulescu v oktobru obišče Moskvo, kjer bo z Rusijo sklenil nenapadno pogodbo.

Govorice, ki imajo svoj izvor na Madžarskem, da je prišlo med Malo antanto do nesporazuma glede habsburškega vprašanja, so bile v Sinaji označene kot napačne in lažnjive.

ŽENA MINISTRA SCHUSCHNIGGA PONESREČENA

Schuschniggov avtomobil se je zaletel v drevo. — Kanceler in sin ranjena. — Šofer je izgubil kontrolo.

Dunaj, Avstrija, 14. julija. — Herma Schuschnigg, žena avstrijskega kancelerja dr. Kurta Schuschnigga, je bila ubita, kanceler in njegov sin Kurt pa sta bila poškodovana, ko se je njihov avtomobil zaletel v drevo, ko so se z Dunaja peljali v Lince.

Schuschnigga je vrglo iz avtomobila in je pri tem dobil nervozen pretres živcev, njegov sin Kurt pa je bil lahko poškodovan. Kancelerjeva žena je nekaj minut po nezgodi umrla. Kanceler je bil prepeljan v bolnišnico v Lince.

Avtomobil je vozil proti Linču, ko je šofer nenadoma izgubil kontrolo in se je avtomobil zadel v drevo blizu Ebelsberga. Šofer je bil resno poškodovan.

Ni znano, kak je bil vzrok, da je šofer naenkrat zavil avtomobil; najbrže je nenadoma zbolel.

Schuschniggov pribočnik je bil lahko ranjen, njegova služkinja pa je bila nepoškodovana.

ZAKLAD LUSITANJE

Glasgow, Anglija, 14. julija. — Pohlep po bogatem zakladu v parku Lusitanija, ki ga je nemški podmorski čoln potopil leta 1915, je dal povod, da se je dvigalna ladja Ophir odpravila in odpelala na morje, da dvigne ta zaklad.

Na krovu dvigalne ladje je 29 mož in med njimi trije, ki so bili rešeni s potopljenega parnika.

RUSI POMAGAJO BANDITOM

Tokio, Japonska, 14. julija. — Japonska vlada dolži sovjetske uradnike, da so v 70 slučajih pomagali mančukvanskim banditom tekom letošnjega leta.

Japonski častniki v Hsinkingu so obdolžili ruske militariste, da so pošiljali orožje kitajskim roparjem, da so ovirali japonski napredek v Mančukuo. Japonska bo v kratkem poslala v Moskvo protest.

Advertise in "Glas Naroda"

AMER. LETALCI BODO POMAGALI ABESINCEM

12 ameriških letalcev je pripravljenih, da pomagajo Abesincem. — Cesar Halei Sellassie je skril skrinjo zaveze.

Cannes, Francija, 14. julija. — Poznani ameriški letalec Hal F. Duberrier je naznanil, da bodo ameriški letalci sestavili eskadrilo, ki bo ponudil svojo pomoč abesinski vladni, ako bi izbruhnila vojna z Italijo. Duberrier je pred dvema dnevoma prišel v Pariz ter se je nastanil v majhni vili v Grasse, kjer je časnikarskim poročevalcem podal svojo izjavo.

Poročevalcem je povedal, da je dobil že 12 letalcev, ki so pripravljeni na lastne stroške pomagati Abesiniji. Med temi je tudi major Granville Pollock, ki je bil v slovitih Lafayettejevi eskadrili v svetovni vojni in je bil v prostovoljnem škadronu v francoski armadi v vojni proti Marokancem.

Imeti hočemo mlade može, popolne Amerikance, kot pilote ali mehanike, — je rekel Duberrier. — Hočemo ljudi, ki so prepričani o pravični stvari Abesinije in ki so pripravljeni boriti se za ideal.

Addis Ababa, Abesinija, 14. julija. — "Črni orol iz Herlema," Hubert Julian, je prišel pred dvema mesecema v Abesinijo. Takoj po svojem prihodu se je ponudil, da bo vstopil kot letalec v abesinsko vojsko, ako pride do vojne z Italijo. Njegova ponudba je bila prvotno odklonjena, sedaj pa mu je abesinska vlada podelila državljanstvo in bo smel vstopiti v armado.

Okmuldge, Okla., 14. julija. — Črnce Randolph Mitchell je naznanil, da se je okoli 100 črncev v Okmuldge zaobljubilo in podpisalo, da gredo v boj za Abesinijo v slučaju vojne z Italijo.

Mitchell pravi, da se že po vseh Združenih državah nabirajo črni prostovoljci za abesinsko armado. V Abesinijo bodo odpotovali okoli 1. avgusta in Abesinija bo plačala njihovo vožnjo.

Istanbul, Turčija, 14. julija. — Poročila iz Addis Ababe naznanjajo, da je cesar Halei Sellassie ukazal vse kronске dragulje in cerkvene zaklade prepeljati na varni kraj v gore.

Med cerkvenimi zakladi ste tudi Mozesovi kamniti plošči z desetimi zapovedmi in skrinja zaveze. Oboje je prinesel s seboj v Abesinijo Menelik, ki je bil po mnenju Abesincev sin židovskega kralja Salomona in kraljice Šebe, ter ustanovitelj sedanje abesinske cesarske rodovine.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

PRIHODNJE LETO BODO RUSI KUPILI ZA \$30,000,000 BLAGA

WASHINGTON, D. C., 13. julija. — Zastopniki Združenih držav in Sovjetske unije so danes podpisali trgovsko pogodbo, vsled katere se bo v prihodnjih dvanajstih mesecih izvoz iz Amerike v Rusijo potrojil. Vlada Sovjetske unije je obljubila nakupiti prihodnje leto za trideset milijonov dolarjev ameriškega blaga.

STAVKA PRI BOULDER JEZU

Boulder City, Nev., 14. julija. — Vse delo na velikanskem Boulder jezui je bilo v soboto ustavljeno, ko so se šoferji trukov pridružili stavki tesarjev in kovačev, ki zahtevajo 7 in pol ure dela na dan. Pri tem pride v poštev 4000 delavcev.

BELGIJA PRIZNALA RUSIJO

Pariz, Francija, 14. julija. — Belgijski in ruski poslanik v Parizu sta si izmenjala listine, v katerih Belgija priznava sovjetsko Rusijo.

Pogajanja za obnovev diplomatskih odnosov se se že dalje časa tajno vodila v Parizu.

Belgijski poslanik baron de Gaiffier in sovjetski poslanik Vladimir Potemkin bosta takoj pričela pogajanja za trgovsko pogodbo.

Washington, D. C., 14. julija. — S tem, da je Belgija priznala sovjetsko Rusijo, so ostale samo še štiri evropske države, ki niso obnovile diplomatskih odnosov z Rusijo in te so: Holandska, Švica, Portugalska in Jugoslavija.

Izmed ameriških latinskih republik pa ste priznali Rusijo samo Colombia in Urugvaj.

RUDNIŠKA NESREČA V BELGIJI

Liege, Belgija, 14. julija. — Pri eksploziji v rudniku Launonia 1000 čevljev pod zemljo je izgubilo življenje pet rudarjev.

NA MARSU NI LJUDI

Pariz, Francija, 14. julija. — Člani mednarodne astronomske zveze so zavrgli dosedanje mnenje, da je Mars obljuden, ker na njem ni dovolj kisika.

Komisija za planete, komete in satelite je na kongresu poročala, da so opazovanja dognala, da je na Marsu v zraku komaj 1 odstotek kisika v primeru z našo zemljo.

Po mnenju komisije pa je na Marsu mogoča vegetacija in celo kaka vrsta živali.

Odbor je tudi zavrgel vse romantične domišljije glede lune. Tekom solnčnega mrka pade temperatura na luni od 248 stopinj Fahrenheitta na 148 stopinj pod ničlo. Komisija tudi soglašala v tem, da obstoji površina lune iz vulkanskega pepela.

Značilno je, da ni v pogodbi niti z besedico omenjena vsota, ki jo dolguje Rusija Ameriki. Ta dolg, ki ga je napravila Kerenskijeva vlada, znaša približno sedemsto milijonov dolarjev.

Moskva, Sovjetska Unija, 13. julija. — Ko se je zvedelo, da je podpisana trgovska pogodba med Rusijo in Združenimi državami, je zavladalo povsod veliko navdušenje. Značilno je pa, da niso niti ruski uradniki, niti uradniki ameriškega poslanništva povedali, kakšne vrste blaga bo nakupila Rusija v Ameriki.

Najbrže bo nakupila železniški material, tračnice, lokomotive in vozove. Kakor znano, manjka ruskim železnicam materiala, kar ni kvarno samo za gospodarstvo, ampak bi tudi za slučaj vojne resno oviralo obrambo dežele.

Določbe trgovske pogodbe stopijo takoj v veljavo. Ameriške carinske prednosti bodo veljavne za sovjeete le za časa pogodbe.

Dosedaj so kupovali sovjeti v Združenih državah stroje, električne priprave, surov bombaž in avtomobile, dočim je kupovala Amerika v Sovjetski uniji mangan, kožuho in čreva za klobase.

RUSIJA SVARI JAPONSKO

Moskva, Rusija, 12. julija. — Prvi jasni dokaz, da je Rusija pripravljena na odpor, ako bi skušala Japonska preveč obkrožiti zunanjo Mongolijo, je uredniški članek v "Pravdi," ki obsoja "roparsko politiko" Japonske v Aziji.

"Pravda" resno svari, da si bodo japonski militaristi pri svoji pustolovski zločini vravato.

Mongolska republika vlada tudi zunanjo Mongolijo, ki je sicer del Kitajske, ki pa je pod velikim vplivom sovjetov. Z vsakim kršenjem zunanje Mongolije bi Japonska stopila na prste Rusije, kakor bi tudi vsaka sovražna armada v zunanji Mongoliji ogrožala ves ruski Daljni Istok. Vsled tega pravi "Pravda," da japonski manevri na mongolski meji predstavljajo največjo vojno nevarnost za sovjeete.

"Pravda" označuje japonske zahteve, da je japonskim opazovalcem dovoljeno stalno bivanje v zunanji Mongoliji kot nesramne in izzivalne. Četudi so kitajski uradniki prisiljeni vkloniti se japonskim zahtevam, vendar je prebivalstvo Japoncem nasprotno in se bo proti njim dvignilo.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
For one year in advance	\$7.00
For six months in advance	\$4.00
For three months in advance	\$2.50
For one month in advance	\$1.00
Single copies	10c

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" is a daily newspaper published in New York City. It is the largest Slovene daily in the U. S. A. It is published by the Slovenic Publishing Company, a corporation organized under the laws of the State of New York. The paper is published every day except Sundays and holidays. It is published at 216 West 18th Street, New York City, N. Y. The paper is published by Frank Baker, President, and L. Benedik, Treasurer. The paper is published by the Slovenic Publishing Company, a corporation organized under the laws of the State of New York. The paper is published every day except Sundays and holidays. It is published at 216 West 18th Street, New York City, N. Y. The paper is published by Frank Baker, President, and L. Benedik, Treasurer.

SVETOVNA ARMADA NEZAPOSLENIH

Ne toliko iz ljubezni do bližnjega kot iz potrebe se bavijo državni zunanji in notranji problemi sedanosti — z nezaposlenostjo. Na vse mogoče načine jo skušajo zmanjšati oziroma popolnoma dpraviti, toda skoro vsi prizadevanji njihovi naporji se več ali manj izjalovijo.

Letno poročilo mednarodnega delavskega urada v Ženevi pravi, da je v štirinajsetih industrijskih deželah dvajset milijonov nezaposlenih.

Najbolj značilno pri vsem tem je, da se izza lanskega leta število nezaposlenih ni zmanjšalo, pač pa naraslo. Povečalo se je navzlic modrosti državnih, navzlic njihovim naporom in njihovim načrtom.

Vse države na svetu oborožujejo, in v vseh država: rekrutira siromaščina svoje rekrute. Poleg ljudi v lepih vojaških unifomah koraka v cunje oblečena svetovna armada nezaposlenih.

Včasih čitamo, da se je v tej ali oni deželi število nezaposlenih zmanjšalo za par sto ali tisoč. To pa prav nič ne pomeni. Dokler se v svetu kot celoti število nezaposlenih večja, ostane to kočljivo in pereče vprašanje nereseno.

Nekateri "modrijani" se pojavljajo s trditvijo, da bi bila vojna edino uspešno sredstvo proti temu zlu, češ, da vojna redi prebivalstvo ter daje kruh in zaslužek delavcem po tovarnah.

Ta trditev je pa zmotna.

Svetovna vojna je korenika svetovne mizerije in nezaposlenosti.

V Združenih državah je naraslo število nezaposlenih za šeststo tisoč ter znaša sedaj enajst in pol milijona.

Po nekaterih evropskih državah — posebno v Nemčiji in v Italiji — se je zmanjšalo. Istočasno se je pa znižal tudi življenjski standard in plače so se znižale, dočim so se povisale davščine, vsled česar je splošno blagostanje prizadeto.

Ne da se tajiti, da je v municijskih tovarnah zaposlenih več delavcev kot jih je bilo prejšnja leta, in da v tovarnah zavzamejo nezaposleni mesta tistih mladih ljudi, ki so pozvani pod orožje.

Toda niti oboroževanje niti vojna ne bosta dovela k prosperiteti.

Ostalo bo veliko, važno in merešeno vprašanje: Kako bi bilo mogoče dobiti milijonom nezaposlenih trajno delo in zaslužek? Miloščina in začasna podpora ne more nikogar trajno zaščititi pred lakoto in izstradanjem.

400 LET BUENOS AIRESA

Letos se glavno mesto južnoameriške republike Argentine (Srebrna dežela) pripravlja na svojo 400letnico. Zgodovina te ustanovitve pa je nad vse burna.

Ko so Španci pod slovesnim Pizzarom začeli zasedati dotlej neznane, a bogate pokrajine južne Amerike, je Pizzaro iz Peruja pošiljal na Špansko taka poročila o bogastvu na novo odkritih krajih, da je v domovini zbežal vse od cesarja do pastirja. Na Španskem so z največjim začudenjem prebirali Pizzarova pisma, v katerih je pripovedoval:

— V teh krajih so ceste s srebrnim tlakovanjem, templi pa z zlatom obloženi in povrh še z dragulji posejani.

Ni čuda, če je s takimi poročili premamili tedaj najmočnejšega vladarja sveta, cesarja Karla, ki v njegovem cesarstvu solnce nikdar ni zašlo da je dal organizirati večjo pomorsko ekspedicijo v Južno Ameriko. To nalogo je zanjupal Mendoza, kateremu je naročil, naj poišče najkrajšo pot v Peru. To novo odkrito pot pa naj zavaruje stena, da bo povsod ob poti ustanovil nove mestne naselbine. Mendoza je nalogo sprejel in se odpravil na pot.

Dne 24. avgusta leta 1535 je odplulo Mendozovo brodovje iz španske luke San Lucar. Bilo je 14 ponosnih galej, ko so odplule čez Atlantski Ocean iskati novih dežel, zlata in srebra. Vsak mož med posadko se je dobro zavedal, da gre do iskat pravljeno deželo, kjer bodo zlato in dragulje kar po cesti pobirali. Določeno je bilo, da bo eno petino nabranih zakladov dobila španska krona, drugo petino cesarska zakladnica, ostale tri petine pa se bodo razdelile med Mendoza in njegovo moštvo.

Končno je Mendozovo brodovje vrglo svoja sidra na oni strani Atlantskega oceana na obrežju južne Amerike, v ustju orjaške reke Rio de la Plata. Kakor se je glasil cesarjev ukaz, tako je Mendoza tudi storil ter takoj ustanovil mestno naselbino, katero je imenoval: "Santa Maria buenos aires" — Sv. Marija dobrih vetrov. — Zamimivo je, da so naselbino v tem kraju tako imenovali. Ti kraji so namreč znani po svojih neprijetnih in močnih vetrovih. Očitno je v tem imenu bila izražena prošnja pustolovskih pomorščakov in osvajačev, da bi na Marijino priprošnjo bil kraj deležen dobrih vetrov.

Toda ta Mendozova naselbina ni imela sreče. Pač so se v njej naselili Španci, toda že čez pet let je s svojimi upornimi tolpami prihrumel uporni Dominik Irala, zavzel mesto, je oplenil, porušil do tal, prebivalce pa odvedel seboj ter jih naselil v mestu Asuncion. Tukaj je odločni Domingo Irala neomejno vladal do leta 1580, ko je umrl. Po njegovi smrti so preživeli naseljenci Mendozove naselbine in njihovi potomci obrnili hrbet kraju svojega prisilnega bivanja ter se vrnili v Buenos Aires. Tu pa so seveda bili samo še sledovi razvalin. Vrnivši se pregnanci so vnovič zgradili mesto, a ne več tam, kjer je stalo staro, ampak nekoliko višje proti severu.

Poslej se je mesto naglo razvijalo ter je danes moderno mesto, katero se lahko kosa z vsakim evropskim vlemestom. Buenos Aires je danes med največjimi svetovnimi mesti.

KJE SE NAHAJATA — Frank Krašovec in Joe Vidmar. Če kdo ve za njun naslov, naj sporoči ali naj se pa sama oglasita na naslov: — John Nared, Box 103, Central City, Pa., ali pa na: — Tony Vidmar, Bandy, Tarvil Co., Va.

Iz Slovenije.

Potek preiskave v Domžalah.

Preiskovalni sodnik Baričevič nadaljuje preiskavo proti 7 osebam, ki so osumljene umora stare Marije Penkove v Podrečju pri Domžalah, oziroma soudeležbe pri tem zločinu. Preiskava se posebno vestno bavi z nekimi podrobnostmi, da bi se pojasnilo, kako in kje je bil 27. februarja letos izvršen umor.

Osumljeni Janez Pire je v Ljubljani preklial svojo izpoved, ki jo je bil podal najprej v domžalski občinski pisarni orožnikom v prisotnosti dveh pričin in pozneje tudi na sreskem sodišču na Brdu preiskovalnemu sodniku. Sedaj skuša Pire glavnega osumljenca Franceta Hribarja razbremeniti.

Dva krvava dogodka.

V prijaznih Kalcih pri Zgorjem Logatecu je mlad kmečki fant na večer poroke svoje matere zabodel svojega očima tako nevarno v trebuh, da bi mu bil kmalu vzel življenje. 46letni vdovec Jože Gostiša, tesar po poklicu, oče treh nedoraslih otrok, je 23. jun. poročil svojo sosedo Rupnikovo, ki ima okrog 19 let starega sina. Mlademu Rupniku ni bila poroka prav nič všeč.

Zvečer je med mladoletnikom in Gostišo prišlo pred hišo do prekanja in fant je iznenada sunil očima z nožem.

Dogodek je napravil v vsej okolici toliko žalostnih vtisov, ker so na Kalcih kmaj pred dvema dnevnoma imeli drug poboj, ki se je končal še bolj tragično. Takrat je prišel 30letni delavec Matevž Menard iz Grčarovec vasovat k svojem dekletu, pa ga je počakal neki mladi domačin, tekmeec v ljubezni, in ga je s tolikšno silo tresel s kolom po glavi, da je Menard na mestu podlegel poškodbam.

Smrtna nesreča

se je pripetila v Cigonci pri Slov. Bistrici. 60letni posestnik Matija Golob je vozil kamenje iz bližnjega kamnoloma. Nena doma je zgrmel z voza orjaški kamen, ki je pokopal pod seboj Goloba s zlomljenim prsnim košem. Golob je kmalu za tem podlegel smrtonosnim poškodbam.

Skoraj vse jim je pogorelo.

Požari se vrstijo kar eden za drugim in vsak uničuje premoženje revnim ljudem. Na neznan način je izbruhnil ponoči požar na gospodarskem poslopiju Filipa Oniča v Laporju. Ogenj se je razširil hitro tudi

na stanovanjsko hišo. Domači so bili takrat, ko je požar izbruhnil, v trdnem spanju, prebudili so se šele, ko jim je že gorela streha nad glavo. Zato jim je tudi pogorelo vse in so mogli rešiti samo nekaj živine, dočim jim je pogorelo okoli 30 kokoši, 2 svinji, vsa obleka in druge stvari. V goreči sobi je ostal 5letni sinček Franc. Šele v zadnjem trenutku so se spomnili na njega, ko so bili vsi zaposleni pri gašenju ognja. Oče ga je skozi okno potegnil iz goreče hiše, pri tem pa je zadobil sinček nevarne opeljene. Škoda znaša okrog 60.000 Din, in je le samo v znesku 10 tisoč Din krita z zavarovalnico.

Smrtna nesreča na Črnučah.

30. julija popoldne je bila na kopališču pri Štirnu velika množica kopalcev. Neka skupina petih fantov je okrog 18 splezala na nosilec, ki nosi 20 tisoč voltne električne napeljavne s Črnuč na Kočevje, in tam pela. Na nosilec sta dve konzoli. Velika krajša in spodnja daljša Eden izmed te družbe je zlezal na vrh in se pričel reproducirati z raznimi telovadnimi točkami, med drugim tudi s stojo na rokah.

Pri tem pa je prišel s svojimi nogami v stik z električno žico. V istem hipu je padel in se ujel na vrhu konzole ter takoj pričel goreti. Ogenj se je videl daleč naokrog, iskre so sršele na vse strani. Po par sekundah se je prevrnil z vrhnje na spodnjo konzolo, ki je 80 cm nižje, ter se tam ujel in mrtev obležal.

Iz črnuške transformatorske postaje sta takoj prihitela nastavljenca Murovec in Pokorn. Takoj sta vse potrebno ukrenila za odklop toka, nakar sta mrtveca spravila na tla. Konzola se nahaja v višini 27 metrov. Na tla sta ga spustila po vrvi. Ponesrečenec je imel noge strmo ožgane do kosti. Tudi po glavi je bil ožgan.

Slučajno je bil navzoč na kopališču ljubljanski zdravnik dr. Debeljak, ki je takoj ugotovil ponesrečenčovo smrt.

Pozneje se je ugotovilo, kdo je ponesrečenec. Je to 28letni pleskar Drobina Albin z Viča pri Ljubljani. Njegov oče je pekovski mojster. Orožniki so takoj pričeli s poizvedbami, zlasti za ostalimi štirimi družinami, ki pa jih niso mogli izslediti, ker so takoj zlezli z nosilca, čim se je Drobina prevrnil. Orožništvo bo predzno družbo gotovo kmalu izsledilo, nakar ne bo mogla uiti zasluženi kazni.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir. 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 18.25	Lir. 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 24.40	Lir. 300
\$ 11.75	Din. 500	\$ 36.20	Lir. 500
\$ 23.50	Din. 1000	\$ 72.40	Lir. 1000
\$ 47.00	Din. 2000	\$ 144.80	Lir. 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMI GORI ALI DOLI

Ka izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM

Za izplačilo \$ 5. — mesečni posilni		\$ 5.75	
\$ 10. —	"	\$ 10.50	"
\$ 15. —	"	\$ 15.75	"
\$ 20. —	"	\$ 21.00	"
\$ 25. —	"	\$ 26.25	"
\$ 30. —	"	\$ 31.50	"

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pripadnike \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

KAŠEN VRAG JE PA TO?

Kakšen vrage se je začel zapletati med newyorške Slovence in Slovenke? Med naše rojake, ki so dobri, požrtvovalni, delovni in vsega spoštovanja vredni? In med naše rojake?

Dopisi.

S pota. — Država Minnesota je poleti nekakšen raj. Iz vseh strani pridejo ljudje sem ribarit in uživati zdravo podnebje ob neštevilnih jezerih. Vse to sem opazoval, ko me je rojak Mahne, ki ima na Chisholm, Minn., pogrebniško podjetje, vozil proti Tower, Minn. Sicer nimam rad opravka s kakšnim sitnim pogrebnikom, toda prijazni in postrežljivi rojak se mi je sam ponudil, jaz sem pa vabilo z seveljem sprejel. Vozila sva se ob velikem Vermilionem jezeru, v katerem je baje nad tristo otokov. Po nekaterih so še stari Indijanci. Za časa misijonarja Buha je pohajala indijanska mladina v vladne šole, sedaj so pa vsa poslopja zapuščena.

V Tower, Minn., sem obiskal starega naseljence M. — No, eigan, kaj si že zopet tukaj? — me je v šali pozdravil. Odvrnil sem mu, da so pravi Američani edino Indijanci, dočim so vsi drugi potomci ljudi, katere je želja po drugih krajih pognala po svetu. Bil sem tudi v poslopju, kjer je začel izhajati prvi slovenski list v Ameriki — "A. S." V poslopju stanuje sedaj rojakinja Grahek, potomka stare Nemaničeve družine. V bližini ima lep dom podjetni rojak A. Gorink, ki se je ravno kar vrnil iz zdravilišča, ozdravljen od srčne hibe.

Letos praznujejo v Tower petdesetletnico tankajnske cerkve. Najprej je bil tam neki francoski svečenik, za njim je pa kmalu prišel slovenski rojak Rev. Gros, kateremu je sledil blagopokojni Buh. Iz starih zapiskov je razvidno, da je bil v cerkvi prvi krščen slovenski otrok Vrtin.

Cerkev so rojaki lepo okrasili. Posebno lepa so okna, ki so stala po \$40. Poleg cerkve so lepe kosate lipe, katere smo zasadili, ko sem prva leta bival tam. Malo vstran je poleg McKinleyevega spomenika gazolinska postaja. Kolikor mi je znano, je bila tam piva slovenska dvorana, zgrajena po prizadevanju pokojnega Buha. Imena delničarjev so v moji zbirci. Slovensko dvorano in bližnji Vermilion Hotel je pa pozneje požar uničil.

Prvo pokopališče je bilo precej vstran od Towera preko Pike River. Navzlic izkanju nisem mogel zaslediti tam nobenih slovenskih imen. Pozneje so uredili novo pokopališče. Tam jih je pa desti. Prvi slovenski grobovi so iz leta 1893. Sodeč po imenih, počivajo v njih večinoma Belokrajinci.

Skupina križev označuje zadnje počivališče rojakov, ki so se smrtno ponesrečili na praznik Vseh svetih. Delat so šli proti svoji volji, pa jih je ubilo. To je bil seveda slučaj, toda družba ni več dovolila delati na ta praznik.

Iz Towera sem se podal na Ely, Minn., kjer sem se sestal z umetnikom Peruškom, ki bo priredil v Jugoslovanskem domu razstavo svojih slik od 14. do 16. julija.

Pozdravi! — Matija Pogorelec.

kinje, ki so brez izjeme lepe, prikupne in usmiljenega srca? Kakšna hudoba jih je obsedla, da vlečejo vsakebi?

Naj mi bo dovoljeno konstatirati naslednje: — V New Yorku nas je borna peščica Slovencev, pa smo silno naprečni.

Vsega skupaj imamo petnajst društev, podpornih in zabavnih, dramskih in pevskih, politični klub, dve slovenski dvorani, slovensko nudistično kolonijo na Canarsie, slovensko cerkev in sam ne vem, kaj še vse.

Med temi mnogimi organizacijami in ustanovami pa niti ene, ki bi uspešno zapovedovala: — Ljubite se med seboj!

To se pravi, ljubijo se že, toda zlomek je, ker žena ne ljubi svojega moža, mož pa svoje žene ne.

Zdaj je pa menda dovolj uvida in je čas, da se prav pošteno izkašljaj in natančno povem:

— V majhnem slovenskem New Yorku in Brooklynu ni nič manj nego triindvajset živih vdov in potem takem tudi triindvajset živih vdovcev. To-liko sem jih po dobrih informacijah našel. To se pravi, da je v Greater New Yorku šeststideset zakonskih polovice moškega in ženskega spola. Vse te polovice so žejne zakonskih sladkosti, pa trmasto vztrajajo in pravijo: — Nak, za ves svet ne! Nikdar več!

Govoril sem s tem in onim, s to in omo, vprašal kaj in kako, toda odgovor je bil v vseh slučajih tak kot sem ga zgoraj navedel.

Bog ve, koliko časa bo držalo. V največ slučajih preko zime gotovo ne. Sedaj je namreč velika vročina, ki niti zakonski postelji ne prizanaša. Bo pa pozimi drugače, posebno če bo premoč drago.

Vsako teh prostovoljno ločenih zakonskih polovic pač muči velika radovednost, kako se druga polovica komandira.

Ker vem, da je radovednost huda bolezen, jim bom skušal ustreči s kratkim pojasnilom.

Ker imam precej dolg nos in imam navado vtikati svoje parklje v stvari, ki bi me ne smele čisto nič brigati, sem tu in tam potrkal, in so se mi v tridesetih slučajih odprla vrata.

Govoril sem s petnajstim ločenci in s petnajstim ločenkami ter sem dognal sledeče:

— Vsi ločenci brez izjeme so mi rekli, da je ona kriva, vse ločenke pa, da je kriv on. Ločenci imajo lepo urejena stanovanja, sami si kuhajo in perejo, sami hodijo na izprehode in v kino. V njihov dom nima dostopa nobena ženska v starosti med desetim in šestdesetim letom. Vsi so si že precej denarja prihranili. Na vprašanje, kaj je z njo, odgovarjajo: — Naj jo pocitra... id.

Ločenke imajo še lepša stanovanja in debelo ketno na vratih. Pravijo, da se jim ni še nikdar presel v življenju tako dobro godilo. V stanovanje ne puste niti ajmsana niti mlekarja in sploh nobenega božjega stvora, ki ima moške hlače na sebi. O svojih možeh prav spoštljivo govore. Vseh petnajst jih je namreč reklo: — Ga ne maram hudiča, magari če bi bil ves zlat.

Zabave jim niso mar. Zvečer kakšne pobožne bukve prebirajo in grede že ob devetih spat.

Tako je torej. Povedal sem, kar sem videl, zvedel in kar vem.

V tej pasji vročini pa seveda ne prevzamem za svoje besede nobene odgovornosti.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vseč naše dolgoletne izkušnje vam samoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbe, da je potovanje udobno in hitro. Zato se samopno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodi li prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, da najmanjša stroška.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, kar predno se dobi iz Washingtona povratna dovoljenja, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pušte torej takoj za brezplačno navodila in enostavljamo vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Ludwig Biro:

DOMA

Gospa je brez sape drvela po stopnicah navzgor. Vrata stanovanja so se odpirala na stopnišče in že oddaleč je bila na njih vidna posetnica: Georg Pelyi.

Pri vratih je gospa šinila notri. Pričakoval jo je možki. Padla mu je kar v naročje.

— Kaj pa ti je, dragica? Saj si blede kot mrlje.

— Georg, Georg, — je jecala gospa, — ko sem pri vratih vstopila, je prišla na oni strani iz neke hiše rdeča gospa Muellerjeva. Name preži, gotovo, da preži name.

Po vsem telesu je drhtela. Možki jo je pomiril z besedami in poljubi. Toda gospe kar ni bilo moči pomiriti.

— Dragica, — je rekel možki, — odloči se vendar že enkrat. Ostani enkrat popolnoma pri meni. Boji moja žena.

Gospa je pomislila na svoje veliko, razkošno stanovanje, se ozrla po malem samčevskem stanovanju in nemo zankaje odkimala. Pripravljala se je, da gre.

— Georg, Georg, ne upam si iti doli.

— Ali, srček, saj je večer. Ne misli vendar, da bo ta gospa spodaj čakala.

— Ta ženska je vsega zmožna. Bojim se, Georg.

Nervozno in razvneto je tarnala. Možki je segel po svoj klobuk.

— Grem torej najprej sam doli in temeljito pogledam naokrog in če nikogar ne vidim, bom takoj nazaj. Če bi pa res bil kdo doli, ga že na kakšen način odpravim.

— Toda, Georg, dobro pogledj naokrog, dobro. Tudi okoli hiš na nasprotni strani.

Možki je odšel. Zunaj pred vrati pa je obstal. Dvakrat je obrnil ključ.

POZDRAV!

Pred odhodom v stari kraj s parnikom "Aquitania" lepo pozdravljamo vse prijatelje in znance ter se najlepše zahvaljujemo gospe Umek za postrežbo.

Rojakom toplo priporočamo potniški oddelek "Glas Naroda", ki gre potnikom z vsa verno na roko.

Družina Felix Bencich.

Gospa, ki ji je srce močno bilo, je stala za vrati, nato pa stekla k oknu, ki je gledalo na ulico. Na mesto je ravno legel jenski mrak. Bil je vlažen, meglen večer.

Georg se je podal čez, na drugo stran ulice. Sredi ulice se je ustavil in pogledal okrog sebe. Za njim se je iznenada pojavila livočreva kočija, ki je v besnem tempu dirjala. Možki pa je ne vidi. Voz je tik ob njem. Zgoraj pri oknu gospa vsa v trepetu zakriči, možki pa seveda tudi tega ne more slišati. Oje ga sune, da omahne na blatno cesto, in konji zdrve čezenj.

Naberejo se ljudje. Možka potegnejo izpod voza. Gospa, vsa osupla, odpre oči, da bi v mraku kaj razločila. Možki je umazan, blaten, krvav. Leži brez zavesti, nepremičen.

Preneso ga v vežo. Gospa molli.

— Usmiljeni bog, daj da bi se lahko vrnil.

Minute mučno minevajo. Od zunaj se sliši vpitje in ropot voz. Rešilna postaja. Nezvestnega možka položijo v voz in odpeljejo.

— Ne, ne, — vpije tam za oknom gospa v obupu.

Voz pa vendar oddrži. Mrak se je povsem vsedel. Njegova rmenkasta barva se je polagoma izpremenila v vijoličasto, potem v črno. Stenilo se je.

Gospa je s sklenjenimi rokami sedela v sobi. Kaj sedaj? Kako sedaj? Kam sedaj?

Ujeta je v tujem stanovanju, ure teko in ob devetih pride domov njen mož. Skozi okno ne more skočiti in vrata so zaprta.

Mislila si je:

Sedaj ostanem tu in noč bo, iskali me bodo, in ko bo jutro, me najdejo tukaj.

Ta misel se ji je zdela tako grozna, da je poskočila in stekala po iskala poti, po kateri bi se rešila. Hodila je po temnem stanovanju gor in dol. Oči so se ji ustavile na pisalni mizi. Od veselja je kar zavriskala. Telefon, pravi telefon, je stal na njeni mizi, eleganten, majhen aparat. To je njena rešitev.

Toda, komu naj telefonira? Pomislila je kar po vrsti na svoje prijatelje in prijateljice in plašno povsila glavo. Nikomur se ne more zaupati.

Z napetimi močmi je iskala rešilne misli in od veselja je zopet kar zavrisnila. Telefonira

vendar lahko kratko in malo ključavničarju. Čemu prijatelju ali prijateljici? Ko pride ključavničar, ji odpre vrata, ona mu plača in izgine odtod.

Ob svitu sveče je poiskala v telefonskem imeniku naslov. Nato je šla k telefonu, od veselja je kar trepetala. Rešitev je blizu. Obljubila je trikratno plačilo in že na prvem mestu so ji rekli, da takoj pošljejo pomočnika.

Tedajci se je spomnila, da nima pri sebi nič denarja. Tudi temu bo lahko odpomogla. V najslabšem slučaju zastavi enega svojih prstanov.

Sla je ven k vratom in čakala. Bila je tema in iz stopnišča je prodiral v prednjo sobo solnični žarek. Zopet se je začela bati. Kdo ve, kakšen človek je ta ključavničar. Kdo ve, če je ne izda, če ne bo iz nje izsilil, če ne bo hotel vedeti, kdo je. In kaj potem, če ga pri delu presestijo. Če bo moral povedati, kako mu je bilo naročeno odpreti vrata.

Zobje so ji sklepetali. Vsa obupana je prišla za ključko. Srce ji je močno bilo in sape ji je zmanjkovalo.

Vrata so bila odprta. Ko je možki odhajal, je očividno obrnil ključ prvič naprej in ga drugič zavrtel spet nazaj.

Gospa je z grozo pomolila glavo skozi vrata. Na stopnišču ni bilo nikogar. Hitela je ven in zaprla za seboj vrata. Tekla je domov. Med potjo je mislila, kako bi se primerno zlagala. Kolikor se je dalo hitro je šla brezbržno po blatu in ulični nesnagi. Mimoidoč so jo začudeno pogledovali, toda ona je kar švigala mimo njih in naposled vsa mokra in umazana smuknila skozi vrata svojega stanovanja, rekoč:

— Koliko je ura?
— Devet.
— Ali je moj mož že doma?
— Ne.

Oddahnila se je. Nato je planila v svojo sobo, da se preobleče. Še vedno vsa vznemirjena je vrgla obleko s sebe. Toda, ko je čutila na svojem telesu zopet mehko, čisto, sveže dehtečo obleko, ko se je umila in si pred ogledalom počesala lase, se je pomirila.

Sklenila je roke v naročju. Sedaj je že mirno dihala, v sen-

(Nadaljevanje na 4. strani.)

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnja opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lantini

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saffin

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

Chicago, J. Bevcic, J. Lukanich

Cleora, J. Fabian (Chicago, Cleora in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Brovat

La Salle, J. Spellich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jozef Zelenc

KANSAS:

Girard, Agnes Mochnik

Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stolar

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouffe

Ely, Jos. J. Peschel

Eveleth, Louis Gouffe

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Porke

Virginia, Frank Hrvstich

MONTANA:

Roundup, M. M. Panian

Washoe, L. Champs

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strinsha

Little Falls, Frank Maale

OHIO:

Barberton, Frank Troha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slepak

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kurash

Warren, Mrs. F. Kachai

Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Taulerj

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Frank Demshar

Midway, John Žust

Pittsburgh, J. Pogačar

Presto, F. B. Demshar

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Alila, Frank Škub

Sheboygan, Joseph Kakeč

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauchar

Diamondville, Joe Ročič

Vsak zastopnik izra potrdilo za svoje, katere je prejel. Zastopnika raje kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SANO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 19th STREET

New York City.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

36

V najskritejšem kotičku svojega duha si je bila ustvarila nekakšno sijajno zavetišče. Tja se je zatekala od obdajajočih jo predmetov, tam je sprejemala nekatere osebnosti, ki so bile čudno zložene iz nejasnih dekliskih spominov, iz tistega malo zunanjega sveta, kolikor ga je mogla videti, in iz tega, česar se je naučila v pogovorih s tovarišicami; zabavala se je z njimi, govorila in odgovarjala v njih imenu; tam je dajala povelja in sprejemala vsakovrstna čaščenja.

Zdaj pa zdaj so verske misli motile tiste blesteče in naporene slavnosti. Toda vera, kakor so jo tam učili in kakor jo je bila ubožica sprejela, ni obsojala napuha, temveč ga je še celo posvečala ter ga priporočala kot sredstvo za doseg pozemeljske sreče. Ko je bila tako oropana svojega bistva, ni bila več vera, temveč krinka kakor druge.

V presledkih, ko je ta krinka zavzela prvo mesto in je v Gertrudini domišljiji prekašala vse drugo, si je nesrečnica, premagana po zmedenih strahovih in prešinjena po nejasnem čutu dolžnosti, predstavljala, da je njen odpor proti samostanu in ustavljanje napram prišepetovanju višjih glede izbire stanu velika krivda, in v svojem sreču si je obetala, da se hoče zanje pokoriti ter se prostovoljno zapreti v samostan.

Postava je zahtevala, da se nobena mladenka ne more sprejeti med redovnice, če je ni poprej izprašal duhovnik, imenovan redovniški vikar, ali kateri drugi, ki je bil za to izbran, da se je ugotovila njena popolnoma prosta izbera; to izpraševanje se je moglo izvršiti še le eno leto potem, ko je deklica sama v pisani prošnji izrazila vikarju svojo željo.

Redovnice, ki so bile prevzele žalostno nalogo, da se Gertruda s kolikor mogoče majhnim poznavanjem tega, kar dela, zaveže za zmerom, so si izbrale enega zgoraj omenjenih trenutkov, da so ji dale prepisati in podpisati tako prošnjo. In da bi jo lažje nagnile k temu, ji niso pozabile povedati in ponavljati, da je to končno gola formalnost, ki ne more imeti valjave (in to je bilo res), če ji ne sledijo drugi čini, ki bodo zaviseli od njene proste volje.

Poleg vsega tega pa prošnja še ni bila prišla na določeno mesto, ko se je Gertruda že skesala, da jo je podpisala. Nato se je kesala, da se je skesala, in tako so minevali dnevi in meseci v neprestanem menjavanju nasprotujočih si čustev.

Tovarišicam je dolgo prikrivala ta korak, zdaj iz strahu, da ne bi dobrega sklepa izpostavljala njihovim ugovorom, zdaj ker se je sramovala razkriti svojo nepremišljenost.

Končno je zmogla želja, da bi dala duška svojemu sreču in šla beračiti nasveta in poguma. Neka druga postava je določala, da se mladenka ne sme pripustiti k onemu izpraševanju o pokliu, če ni živela vsaj en mesec izven samostana, v katerem se je vzgajala.

Odkar je bila prošnja odposlana, je že preteklo leto in Gertruda so opozorili, da jo v kratkem vzamejo iz samostana in odvedejo v očetovo hišo, kjer ostane en mesec, da se ukrene vse potrebno za dopolnitev tega, kar je bila v resnici začela. Knez in ostala rodbina so imeli vse to za nekaj gotovega, kakor da se je že zgodilo; mladenki pa je vrvelo vse kaj drugega po glavi: mesto da bi napravila še druge korake, je premišljala, kako bi prvega preklečala.

V takih stiskah se je odločila, da razkrije svoje srce eni svojih tovarišic, najbolj odkriti in vedno pripravljeni dajati odločne nasvete. Ta je Gertrudi prišepnila, naj s pismom pouči očeta o svojem novem sklepu, če že nima dovolj poguma, da bi mu srčno povedala v obraz; Nočem. In ker so na tem svetu brezplačni nasveti zelo redki, si je svetovolka sama vzela od Gertrude plačilo z mnogimi šalami o tem, kako si nič ne upa.

Pismo se je sestavilo med štirimi ali petimi zaupnicami, spisalo se je skrivaj in je bilo dostavljeno z mnogimi zelo pretuhtanimi zvijačami. Gertruda je nato ostala v velikem strahu, pričakujoč odgovora, ki ga ni hotelo biti.

Toda čez nekaj dni jo je opatinja poklicala v svojo celico in s skrivnostnim, nevoljnim in pomilnočnim obnašanjem temno namignila na veliko knezovo jezo in prestopok, ki ga je ona morala zagrešiti, vendar pa ji je dala razumeti, da z dobrim vedenjem lahko upa, da bo vse po-

zabljeno. Mladenka je razumela in se ni upala vprašati kaj več.

Prvi zmeden tršč vseh teh čustev se je polagoma polegla, a ko so se nato posamez vračala v dušo, so se v njej povečala in ostajala v njej, da so jo bolj razločno in lagodno mučila. Kaj bi pač mogla biti ona kazen, katero so ji zagonečno zapretili? Mnogo, raznovrstne in čudne kazni so vstajala v razgreti in neizkušeni Gertrudini domišljiji.

Najbolj verjetna se ji je zdela ta, da jo zopet odvedejo v samostan v Monzo, da se bo morala tam zopet prikazati, a zdaj ne več kot gospodična, temveč kot kriva grešnica, da bo tam zaklenjena Bog ve do kedaj in Bog ve, kako bodo ravnali z njo. Kar je tako domišljevanje, vse polno bolečin, imelo zanjo najbolj bolečnega, je bila bojazen radi sramote.

Koncem dolgih štirih ali petih dni jetništva se je Gertruda nekega jutra, do skrajnosti razdražena in razjarjena po neki taki zoprnosti svoje stražarke, zagnala v kot sobe, skrila obraz v dlani in tam nekaj časa požirala svojo jezo.

Tedaj je zautila silno potrebo, da bi gledala druge obraze, poslušala druge besede in da bi drugače ravnali z njo. Pomislila je na očeta, na rodbino; misel se je prestrašena umikala nazaj.

Toda spomnila se je, da je le od nje odvisno, če hoče imeti v njih prijatelje, in občutila je nepričakovano radost, brž za njo pa zmedenost in nenavadno kesanje radi svojega pregreška ter prav tako željo, da bi se radi njega pokorila.

Njena volja pa ni obstala pri samem sklepu; še nikdar se ni bila odločila s tako verno. Še tisti hip se je dvignila, stopila k mizici, vzela zopet v roko tisto usodoporno pero ter napisala očetu pismo, polno navdušenja in skrušenosti, potrnosti in upanja; prosila je odpuščenja ter se kazala brez pridržkov pripravljeno na vse to, kar bi mogli biti vseh onemu, ki naj bi ji odpustil.

DESETO POGlavJE

Ko je knez — bral ono pismo, je brž videl, da se odpirajo razgledi k njegovim starim, vztrajno zasledovanim nameram. Ukazal je povedati Gertrudi, naj pride k njemu, in medtem ko jo je čakal, se je pripravljala, da bo koval železo, dokler je vroče.

Gertruda je prišla in ne da bi dvignila oči k očetovemu obrazu, se je vrgla predenj na kolena in imela jedva toliko moči, da je rekla: "Odpustite".

On ji je mignil, naj vstane; nato pa je odgovoril z glasom, ki ni bil posebno pripraven za osrčevanje, da ni dovolj, če človek odpuščenja samo želi in prosi, da je to nekaj preveč lahkega in naravnega za vsakogar, ki ga zasadijo, da je kriv, in se boji kazni, skratka, da ga je treba zaslužiti.

Gertruda je pritaženo in trepetaje vprašala, kaj mora storiti.

(Dalje prihodnjič.)

NA POTI V ARKTIČNO MORJE

Kapitan Bob Bartlett (v sredi) in njegovi tovariši pred odhodom iz New Yorka na znanstveno proučevanje polarnega ozemlja. Odpeljali so se s skunerjem "Morrisey." To je že deveto potovanje slavnega raziskovalca.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

55

Baron Rohrlach je kot reditelj zabave svojo nalogo izbornu izvršil. Na povabilni listini je bilo sto petdeset imen in prišlo je okoli sto gostov. Mnogi so "iz nujnih razlogov" morali odkloniti povabilo, med njimi zvezne oblasti, ki so Raventosa sicer sprejemale, toda so se izogibale njegovih domačih slavnosti. Med diplomati je bil samo mladi poslaniški tajnik. In ker je na zabavi primanjkovalo dam, je Rohrlach naprosil mali trgovski svet, da skliče vse svoje žensstvo z lepo postavo in priključljivimi obrazy.

Tako se je zbrala precej pestra družba, toda obleka je zakrila vsako razliko stanov. Plesna dvorana je bila premenjena v cvetlični vrt in v pozni uri je nastopila tudi baletna skupina iz gledališča Tiradentes v zelo pomanjkljivih oblačilih. Večerja je bila servirana pri okroglih mizah v sosednih sobah in ker je mnogo streljav neuporabno prinašalo šampanjca, je kmalu zavladalo veselo razpoloženje z glasnim pitjem, ki se je razlegalo po vseh sobah. Po večerji se je zopet obnovil ples.

Stari Zaler se je samo hotel pokazati ter je še pred večerjo odšel domov. Pri njegovih letih so ga trgovske zadeve zadnjih tednov zelo izmučile. Juan je peljal Dijo k mizi. Pavlova sosedka pri mizi pa je bila Manoela. Toda takoj po večerji so se pari razšli in so se zopet drugi sestali. V plesni dvorani se je ponovil hrup in tedaj je Dija našla priliko, da se je približala Pavlu.

— Ali v tej norišnici veš za kak miren kotiček, — ga vpraša, — kjer more biti človek za četrto ure sam sebi prepuščen?

— Da, — pravi Pavel, — tamle v zimskem vrtu — ne, še boljše v japonski sobi; tam sem pred kratkim izmenjal ostre besede s poglavarjem te gostoljubne hiše. Pojdi, Dija, peljem te tja.

Prerineti se skozi množico in najdeti japonski kabinet prazen. Nahajal se je na drugem koncu dolgega hodnika in glasna godba ni dohajala do njega.

— Do smrti sem trudna, — toži Dija ter sede na stol. — In ti tudi ne izgledaš, kot bi hotel izvršiti kako junaštvo ali pa kako pustolovščino.

Pavel sede k njej.

— O, ne, — ji pravi. — Priznam, tudi moji možgani so kot izpihani in če poizvedovalni balon Morganove skupine ne premakne zadnjega ostanka mojega upanja, potem bom zadovoljen z dosedanjim uspehom in bom odgodil gradbo železnice na boljše čase.

Dija prikima.

— Imaš prav, — mu pravi, — toda poznaš očeta. Prosta reka in dohod do morja mu ne zadostuje. Zelo trpi vsled nasprotovanja vlade.

Pavel vzdihne.

— In če bo to nasprotovanje slednjic zlomljeno — premagati je treba še druge zapreke. Raventosa se je zopet razjutil. Kaže se razžaljenega in se hoče na vsak način od nas ločiti.

— In Manoela? — vpraša Dija.

— To je zopet zadeva od prejšnjajšnjem. Seveda — kot Raventosa zet bi imel stvar v rokah. S tem bi bile odpravljene tudi zadnje zapreke. Tedaj bi tri facende mogle biti združene v Kruppovo podjetje v Braziliji — visoko leteče očetove sanje bi se mogle vresničiti. Toda, Dija, za to resničnostjo pa preži za nas razbita sreča.

Dija nagne glavo. Izraz neizmerne žalosti zakrije njeno obličje.

— Naša sreča, — pravi. — Kje jo iščemo in kje jo skušamo najti?

Pavel globoko diha. Hotel je pogledati v njene oči, toda so bile povešene. Neka neizmerna sila ga sili, da bi napravil konec. To ni bil premislek, temveč nagon liričnega značaja, silno hrepenenje po priznanju ljubezni, prekipeča želja sreče. Hotel se ji v vreči pred noge in priznati svoj greh in v besede svojega priznanja vmešati svojo srečo, srečo svojega hrepenenja, kateremu bi ravno sedaj hotel dati duška.

Tedaj pa govori Dija dalje, zmerno, mirno, dostojanstveno: — Navezani smo na svojo usodo, Rolf. Leži onstran naše sreče (in moramo se sprijazniti z neizogibnim. Ne smemo gledati v nebo, ki nam je zaprto, ostati moramo na zemlji in računati s postavami in nagoni človeštva. Razumel me boš, ako ti rečem: sama nad seboj hočem biti sodnik brez vsake strasti — in prosim, prosim te, bodi tudi ti nad seboj. — Dija dvigne oči proti njemu in Pavlu se zdi, kakor da ta pogled pade na pravost v njegovo sree. Nato pa Dija poskoči, še enkrat trdo stisne njegovo roko in zakliče: — Sedaj pa pojdiva — slišim razsajati druhal.

In druhal je prihajala. V drugem delu baleta so pričeli s polonezo in cela družba je šla skozi vse dvorane in po hodnikih, med kričanjem in vriskanjem, petjem in živžganjem. Pavel in Dija se smeje pridružita dvjemu vrvenju.

Ko se čez nekaj dni vozi Dija po Rua Ouvidor vidi črno oblečeno in zagrnjeno damo, ki se ji zdi znana, priti iz trgovine. Avtomobil vstavi, izstopi in po nekaterih korakih je poleg dame.

— Sestra Edita, — ji pravi, — saj se menda ne motim — vi ste.

Dija govori angleško in ravno tako ji odgovarja dama ter nekoliko privdigne pajčolan.

— Poglejte, pogledajte — Dija Zaler — kako dolgo se že nisve videli!

— Toliko pogosteje sem mislila na vas, draga Edita. Šele pred kratkim zelo živo in skoro hrepeneče in ko bi bila na fa-cendi, bi vas bila obiskala.

— Ali vam morem napraviti kako uslugo? Saj veste, Dija, da pri meni ne boste nikdar zastoj potrkali.

Nekaj trenutkov Dija pomišlja, nato pa naglo odgovori:

— Hotela sem slišati vaš nasvet, sestra — nahajam se v duševni sili.

Zadnje besede ji pridejo zelo tiho skozi ustnice. Toda kar-militarica jih tudi bere na njenem obrazu.

— V Santa Casa de Misericordia imam eno sobo, — pravi sestra, — dve sestri se uče streči bolnikom — ali me hočete spremiti? Za vas imam vedno čas.

(Dalje prihodnjič.)

Razne vesti.

RUSKA RAZSTAVA V LONDONU

V Londonu so priredili rusko razstavo, ki kaže po svojem sijaju ves razkošni luksuz v nekdanjih carskih palačah v Rusiji, predvsem v Carskem selu. Tu so zbrane dragocene umetnine, kakršnih ni skoraj nikjer na svetu, ki spominjajo na nekdanjo staro carsko Rusijo. Mnogi ruski, angleški in francoski aristokrati so posodili za razstavo izredno dragocene predmete, da bi bila učinkovitejša in sijajnejša. Vrednost tu nakupljenih dragocenosti se more le težko preceeniti. Gotovo je, da ima na tisoče zbranih dragocenih kamnov, klasičnih slik, prastarih rokopisov in drugih izrednosti vrednost, ki pravi ni ne zaostaja za milijoni funtov šterlingov, katere so ob priliki jubileja angleškega kraljevskega para prinesli v London iz vseh delov britanskega imperija.

V galeriji slik zbuja predvsem pozornost monumentalni portret Katarine Velike, klasično mojstrsko delo Leveikega, ki prekaša po svoji učinkovitosti celo krasni doprsmi kip Petra Velikega, ki ga je izklesala mojstrska roka Rastrellija. V posebni dvorani pokrivajo cele stene deloma že davno klasične slike, ki predstavljajo prizore z ruskimi dvornimi plesovi in ki izvirajo iz slovite zbirke Popova. Neprecenljive vrednosti je iz zlatih in srebrnih nitk stekani gobelin Nikolaja I., ne-prekosljivi z dragocenimi kamni okrašeni oltarski prti, nad vse dragocene so baržunaste in svilene obleke iz garderobe carice Elizabete.

To umetnostno razstavo izpolnjujejo dragocene porcelanske posode iz dobe Katarine Velike in čajni service carja Pavla, poleg mnogoštevilnih porcelanskih kipov iz dobe rokokoja.

Posebno pozornost zbuja zaradi svojih velikih dragocenih kamnov, ki ga krase, ogromni samovar, ki ga je podaril car Pavel metropolitu Platonu v Moskvi. Še bolj zanimiva je zlata čaša, ki jo je podarila Katarina Velika knezu Potemkinu za god. Izmed zbirke mnogoštevilnih starih rokopisov naj omenimo samo najstarejši ruski evangelijski, ki izvira iz 11. stoletja ter so ga ruski aristokrati leta 1049. poklonili francoskemu kralju.

Posebno velik vtis napravljajo na mnogoštevilne obiskovalce ruske razstave velika zbirka dragocenih kamnov. Tu stoji poleg drugega posoda za juho iz čistega zlata, ki je bila nekdanj last Ivana Groznega. Samo mnogoštevilne kupe, v katerih je nudil svojim gostom pri raznih pijančevanjih vodko in ki so okrašene z najbolj redkimi dragocenimi kamni, predstavljajo že ogromno premoženje. V tej zanimivi zbirki je tudi s smaragdi okrašena kaseta za tobak, katere vrednost cenijo na 12.000 funtov šterlingov. V neki drugi dvorani občudujemo palice, katere ročaj predstavlja Katarino Veliko. Ta ročaj je izdelan iz čistega kristala in je kipee, ki ga predstavlja umetniško dovršeno izrezan.

Največjo zanimivost pa seveda predstavlja zbirka diamantov zadnjega carja. Tu so zbrane vse pomembnejše dragocenosti, ki jih je zbral tragično umrli poslednji vladar vseh Rusov v teku desetletij, v kolikor jih niso zaplenili boljševiki iz obdržali v Rusiji. V tej zbirki se nahajajo držaji palice, ob-suti z demanti, peresniki iz smaragdov, okviri za fotografije iz safirov in druge redkosti. Najdražejši predmet v tej zbirki je takozvana Jusupo-

va ogrlica iz velikih modrikastih diamantov, med katerimi je v sredi ogromni črni biser Asra, ki je eden izmed najbolj dragocenih na svetu.

EIFELOV STOLP BREZ SVETLOBNE REKLAME

Odkar je pred pol letom ugasnila Citroenova svetlobna reklama na Eiffelovem stolpu, pravijo Parizani, da je mesto izgubilo svoj sijaj. Svetloba z Eiffelovega stolpa mu je vendarle dajala več žara in velikomestnega značaja, nego bi si kdo mislil.

Družba Eiffelovega stolpa se sicer vneto trudi, da bi našla podjetje, ki bi bilo voljno uporabljati stolp za svojo svetlobno reklamo, kakor ga je uporabljal Citroen, preden je šel s svojimi avtomobili v polom. Toda vsako podjetje se brani tega in to ni čudno, saj takšna reklama, ki mora absolutno posekati vsako drugo, vendar nekaj stane in danes si za prevelike izdatke vsakdo pomišlja, tem bolj še štedljivi Francozi.

Sicer popolnoma brez naročil družba tudi ni. Te dni je imela svoj občni zbor in ob tej priliki so poročali, da bi se uprava pariške svetovne razstave v l. 1937. zanimala za reklamo z Eiffelovega stolpa. Stvar je le v tem, da danes baje niti še ni absolutno sigurno, če se bo ta razstava tudi vršila, in tudi če se bo, tedaj bi instalacijska dela za svetlobno reklamo na stolpu začeli šele prihodnje leto. Kakšno poldrugo leto bosta tedaj stolp in Pariz v tem primeru ostala brez svoje najmočnejše svetlobne reklame.

S SMRTJO POPLAČANA SOLNČNA KOPEL

Nenavadno sončno kopel si je te dni privoščil 21letni avstrijski ključavničar Karel Puch iz Goestinga. Ob enajstih dopoldne je splezal na železen drog, ki rabi kot opornik električnim žicam visoke napetosti. Sleknel se je do nagega in se pripravil, da se bo sončil.

Služaj je hotel, da je prav tedaj prišel mimo nadzornik električne proge. Prisilil je ključavničarja, da se je takoj spravil doli. Toda ob 16. popoldne je Puch ponovil svojo bravuro. V bližnji Muri se številni kopalci z velikim zanimanjem opazovali, kaj počneja mladenič na drogu. Prav tedaj je Puch ugle-dal na vrhu droga ptičje gnezdo. Ne da bi se oziral na to, da teče tik pod njim žica s napetostjo 60 tisoč voltov, se je povzpel višje, da bi si natančneje ogledal gnezdo. Že je iztegnil roko, da bi segel po njem, ta gesta pa je postala zanj usodna. Z glavo se je tako nesrečno dotaknil žice, da je šinila iz nje električna iskra, ki se je zasvetila kakor šop žarkov. Trenutno pozneje je ključavničarski pomočnik omahnil kakor zadet od strele.

Ijundje, ki so opazovali ta prizor, so nemudoma pozvali reševalce, ki so spravili nesrečnika na zemljo z vrvmi. Puch je medtem strašno trpel, ker je imel velike opekline na glavi. Pripravili so zanj hladno ležišče in vse kar je potrebno za umetno dihanje. Potem ko je zdravnik ugotovil, da Puchu le slabo bi-je sree, so m udali injekcije. Šele vbrizg direktno v srce je ponesrečencea nekoliko okrepil. Pomagati pa so mu morali z dovajanjem kisika. Napori za oživiljenje ključavničarja sa trajali cele tri ure. Po preteku tega časa so se pojavili na trupu nesrečnika madeži, znaki smr-

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

ti. Kmalu nato je Puch izdihnil. Smrt je zakrivil z lahkomiselnostjo seveda sam.

DOMA

(Nadaljevanje s 3. strani.)

cih ji ni več bilo, skratka, umirila se je.

Zunaj je slišala hrup. Prihajal je domov njen mož. Šla je naproti in mu ponudila čelo, da jo poljubi.

— Zakasnil sem se, — je rekel mož, — ker sem slučajno slišal, da se je ubogi Pelyi ponesrečil; povprašal sem, kako je z njim. Pomisli, voz je šel čezenj.

— Res? — je dejala gospa mirno.

— In kar je nezaslišano: mo-žgane si je pretresei.

— Revez.

Molče sta postala še sekun-do, nakar je gospa dejala:

— Pojdiva k večerji.

Ko sta sedela za mizo, je bil mož še vedno zamišljen in nestrpo je majal z glavo.

— Ta ubogi Pelyi. Kar ne gre mi z glave. Mogoče, da ne doživi več niti jutra.

Gospa je molčala.

— Da, tako je življenje, — je rekel mož. — Nič ti ne manjka in vesel si življenja, pa ti izena-da pade kamen na glavo ali gre voz čez te.

Gospa je počitek, mir, čistost in udobje pri domači mizi tako dobro del, da je začu-eno pomislila na grozopolno popoldne in, nenadno zamahni-vši z roko, rekla:

— Daj mi že vendar mir s temi žalostnimi stvarmi.

M. Z. N.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

JULIJA:

16. Europa v Bremen
17. Manhattan v Havre
19. Majestic v Cherbourg
20. Ile de France v Havre
23. Conte di Savoia v Genova
26. Bremen v Bremen
- Berengaria v Cherbourg
- Champlain v Havre
- Washington v Havre
- Normandie v Havre

AUGUST

2. Europa v Bremen
- Aquitania v Cherbourg
- Rex v Genova
- Majestic v Cherbourg
- Ile de France v Havre
- Conte Grande v Trst
- Bremen v Bremen

14. Manhattan v Havre
15. Champlain v Havre
16. Berengaria v Cherbourg
17. Conte di Savoia v Genova
21. Normandie v Havre
22. Aquitania v Cherbourg
23. Europa v Bremen
24. Lafayette v Havre
- Roma v Trst
- Washington v Havre
- Majestic v Cherbourg
- Bremen v Bremen
- Ile de France v Havre
- Rex v Genova

SEPTEMBER:

4. Normandie v Havre
- Berengaria v Cherbourg
- Champlain v Havre
- Aquitania v Cherbourg
- Europa v Bremen
- Manhattan v Havre
- Majestic v Cherbourg
- Lafayette v Havre
- Conte Grande v Trst
- Bremen v Bremen
- Berengaria v Cherbourg
- Ile de France v Havre
- Rex v Genova
- Washington v Havre
- Normandie v Havre
- Champlain v Havre
- Aquitania v Cherbourg
- Europa v Bremen

Stara domovina kliče!

Obiščite deželo svojega rojstva!

7 DNI v JUGOSLAVIJO

Bremen - Europa

Ekspresni vlak ob parniku v Bremerhaven zajamči pripravo potovanja do Ljubljane

Alli potuje z znanimi ekspresnimi parniki:

DEUTSCHLAND

HAMBURG

NEW YORK

Albert Ballin

Izborne železniške zveze od Cherbourg ali Hamburga

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY NEW YORK

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayera v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropu; Družba En Nasc

Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti; Moj romap ob Nilu; Kako sem v Mekko romel; Pri šamarah; Med Jezidi

Cena1.50

PO DIVJEM SUDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija; Koča v noteski; Miridit; Ob Vardarju

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Izseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Izdajalec: Na tovu; Splet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dediči

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kočnik Šimen; Zaroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nso-cl, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Z detektivki; Med Komanci in Apaci; Na nevarnih potih; Winnetov roman; Sans Ear; Pri Komancih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka

Cena3.50

ŽUT I

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.